מה בניך אין בלקוח ובמתנה אף [ל] צאנך ובקרך אינו בלקוח ובמתנה והאי בבכור כתיב א"ק [מ] אי[א]כן תעשה אם אינו ענין לבכור [ג] דלא איתיה בעשייה [ג] דברחם קדוש תנהו ענין למעשר בהמה ואימא תנהו ענין לחטאת ולאשם דומיא דבנך מה בנך שאינו בא על חטא אף צאנך ושורך שאינו בא על חטא ואימא תנהו ענין לעולה ולשלמים דומיא דבנך מה בנך [ג] שאינו בא בנדר ונדבה אף צאנך ושורך כו' ואימא תנהו ענין לעולת ראייה דומיא דבנך מה בנך שאין קבוע לו זמן אף שורך וצאנך שאין קבוע לו זמן אי מה בנך אינו בלקוח כלל אלמה א"ר אסי א"ר יוחנן [ה]לקח עשרה עוברין במעי אמן כולם נכנסין לדיר להתעשר אמר רבא אמר קרא תעשה בשעת עשייה מיעט הכתוב גופא א"ר אסי א"ר יוחנן לקח עשרה עוברים במעי אמן כולן נכנסין לדיר להתעשר והא אנן תנן הלקוח או שניתן לו במתנה פטור מן מעשר בהמה א"ר אלעזר[ו] ר' יוחנן חזאי בחילמא מילתא מעליא אמינא א"ק תעשה בשעת עשייה מיעט הכתוב איתיביה ר' שמעון בן אליקים לר' אלעזר הלקוח חל על מחוסר זמן אמר ליה זו אינה משנה ואם תמצא לומר משנה [ז]ר"ש בן יהודה היא [ד] משום ר"ש דאמר מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר [ב]אף והרי הוא כבכור מה בכור קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו מחוסר זמן קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו תני תנא קמיה דרב איזהו אתנן שנכנס לדיר להתעשר כל שנתנו לה וחזר ולקחו הימנה והא איפסיל ליה [ג] בלוקח אישתמיטתיה הא דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן לקח עשרה עוברין במעי אמן כולם נכנסין לדיר להתעשר ותיעשרה

בניך אינו בלקוח. דלא שייכא כהו לקיחה ומתנה אלא אילנו גדלו: **ופריך והא בכור כתיב.** ואע"ג דאפילו מינה מעשר [ד] וגדל קדוש בלקוח ומתנה שהרי מעשה שגדל קדוש: **אמר קרא תעשה.** כן מעשה לשורך והמ"ל ולמאי לן מלינ אמתנה בגדל אלא מדכתיב להמ מרחם קדוש ולא בעי עשייה [ו] שיקדישנה הגיים: **לחטאת ולאשם.** דלא לייתיהו מלקוח ומתנה: **דומיא דבניך.** דמשמעי בגדול אלא מה בגדול אינו בא על חטא: **ואימא לעולת ראייה.** שהיא מוכה ולא על חטא: **בכור אין זמן קבוע לקדושתו.** אלא כשגדל קדוש: **בשעת עשייה.** בשעה שהן לרווין להמעש' מיעט הכתוב שלא יהו [ה] לוקחין ובמעי אמן לעולם: **דומיא דבנך.** שאינו בא בנדר ונדבה אף צאנך ושורך כו' ואימא תנהו ענין לעולת ראייה דומיא דבנך מה בנך שאין קבוע לו זמן אף שורך וצאנך שאין קבוע לו זמן אי מה בנך אינו בלקוח כלל אף שורך וצאנך אינו בלקוח כלל אלמה א"ר אסי א"ר יוחנן [ה]לקח עשרה עוברין במעי אמן כולם נכנסין לדיר להתעשר אמר רבא אמר קרא תעשה בשעת עשייה מיעט הכתוב גופא א"ר אסי א"ר יוחנן לקח עשרה עוברים במעי אמן כולן נכנסין לדיר להתעשר והא אנן תנן הלקוח או שניתן לו במתנה פטור מן מעשר בהמה א"ר אלעזר[ו] ר' יוחנן חזאי בחילמא מילתא מעליא אמינא א"ק תעשה בשעת עשייה מיעט הכתוב איתיביה ר' שמעון בן אליקים לר' אלעזר הלקוח חל על מחוסר זמן אמר ליה זו אינה משנה ואם תמצא לומר משנה [ז]ר"ש בן יהודה היא [ד] משום ר"ש דאמר מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר [ב]אף והרי הוא כבכור מה בכור קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו מחוסר זמן קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו תני תנא קמיה דרב איזהו אתנן שנכנס לדיר להתעשר כל שנתנו לה וחזר ולקחו הימנה והא איפסיל ליה [ג] בלוקח אישתמיטתיה הא דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן לקח עשרה עוברין במעי אמן כולם נכנסין לדיר להתעשר ותיעשרה

והרי הוא כבכור מה בכור קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו. [ב]אף מחוסר זמן קדוש לפני זמנו וקרב לאחר זמנו תני תנא קמיה דרב איזהו אתנן שנכנס לדיר להתעשר כל שנתנו לה וחזר ולקחו הימנה והא איפסיל ליה [ג] בלוקח אישתמיטתיה הא דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן לקח עשרה עוברין במעי אמן כולם נכנסין לדיר להתעשר ותיעשרה

בניך אינו בלקוח. דלא שייכא כהו לקיחה ומתנה אלא אילנו גדלו: **ופריך והא בכור כתיב.** ואע"ג דאפילו מינה מעשר [ד] וגדל קדוש בלקוח ומתנה שהרי מעשה שגדל קדוש: **אמר קרא תעשה.** כן מעשה לשורך והמ"ל ולמאי לן מלינ אמתנה בגדל אלא מדכתיב להמ מרחם קדוש ולא בעי עשייה [ו] שיקדישנה הגיים: **לחטאת ולאשם.** דלא לייתיהו מלקוח ומתנה: **דומיא דבניך.** דמשמעי בגדול אלא מה בגדול אינו בא על חטא: **ואימא לעולת ראייה.** שהיא מוכה ולא על חטא: **בכור אין זמן קבוע לקדושתו.** אלא כשגדל קדוש: **בשעת עשייה.** בשעה שהן לרווין להמעש' מיעט הכתוב שלא יהו [ה] לוקחין ובמעי אמן לעולם: **דומיא דבנך.** שאינו בא בנדר ונדבה אף צאנך ושורך כו' ואימא תנהו ענין לעולת ראייה דומיא דבנך מה בנך שאין קבוע לו זמן אף שורך וצאנך שאין קבוע לו זמן אי מה בנך אינו בלקוח כלל אלמה א"ר אסי א"ר יוחנן [ה]לקח עשרה עוברין במעי אמן כולם נכנסין לדיר להתעשר אמר רבא אמר קרא תעשה בשעת עשייה מיעט הכתוב גופא א"ר אסי א"ר יוחנן לקח עשרה עוברים במעי אמן כולן נכנסין לדיר להתעשר והא אנן תנן הלקוח או שניתן לו במתנה פטור מן מעשר בהמה א"ר אלעזר[ו] ר' יוחנן חזאי בחילמא מילתא מעליא אמינא א"ק תעשה בשעת עשייה מיעט הכתוב איתיביה ר' שמעון בן אליקים לר' אלעזר הלקוח חל על מחוסר זמן אמר ליה זו אינה משנה ואם תמצא לומר משנה [ז]ר"ש בן יהודה היא [ד] משום ר"ש דאמר מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר [ב]אף

פסולין למי מטמא מפני שהן [כו'] מי [ח]מערומה הא לאו הכי כשריס ולא פסלינן להו שמא [י] רבו הטופין על הזוחלין והוו להו גשמים רובא וי"ל דאיכא סברי דהכי ד' נהרות מדליין דמ"י גבוהה מכל המלוח ואין נשמרין שם מי גשמים ועוד הקשה לרב ולאמוה דשמואל ולשמואל דאמרי אין המים מטהרין זוחלין אלא פרת ביומי מצרי בלבד בשה מטהרין מעוררים ובשה מקדשין מי מטמא בערב פסח לאמרי' בפסחים (דף ל.) דיש עדיפה לזב בערב פסח והזאה היכך [י] היה על המגשים שעשו פסח שני ועל כל טמאים של מתי מדבר מיטהל ואלגפן והלא היו רחוקים מפרת [ט] ומיהו לפי מה שפירש להלן ד' נהרות מדליין לא קשה מטבילת זבין ומעורעים בערב פסח אלא מקדום מי מטמא קשה לפסולים למי מטמא וממיטהל ואלגפן ותירן דשמא נהרות ויעורייתא דמילליו אין גשמים מתערבין בהן [כ] שהמימי גשמים מתערבין ויורדין בתוך הנהרות הגמוכים ונשטפים והולכים ליס ואין מתערבין [כא] במקומות גבוהים וגם לא בשה המכוונים [ט]וכגון בהרות היושלים ממערות ואין מי הגשמים מתערבין ומכוונין שם מלא הא לתנן בשמ' פרה (פ"ח מי"ח) בשר מחשב ומערת פמיים בשריס וכל שכן [כב] נהרות ומעייות כדקתני בפיקח בשר שנפל למוכה מרסים או מלמה יחתין עד שיגיעו דברי ר' יסמעאל ר' עקיבא אומר אינו צריך להמתין אלא בשר מחשב ומערת פמיים אינטריכא למיתני דבשריס לפי שירדן יורד ממערת פמיים וירדן פסול מפני שים בו [מי] מערומה קמ"ל דמערת פמיים אינו מי מערומה אלא [כג] נהרות בשרות לדברי הכל ועוד פי' ר"ת לחיכא למימר מן הדין קמח קמח בטל לפיו לדברי רב ואזוה דשמואל אלא דמחמרי מפני מרחיק העין משום [כד] גשמים ולפי פירוש אחרון לא קשיא כל הצך דצימי משה לחכמי לא גזור ונראה שהם בטלות ברוב שהרי כל הנהרות מחוברין ליס הגדול ביותר מעירוב מקוואות ותחלת הנהרות אינם קטפרס שזה דרך חיותן ולא קטפרס מחברן אלא [כה] חיותן [כה] מחברן כל זה פי' ר"ת בתשובה ואותו טעם דקמח קמח בטיל לא יחכן לפי מה שפי' לעיל בפרק העוקה בהמה (דף כב. ד"ה יתיב) דכל לישור הבטל מוזר ועיעור בשמוזר ורבה על כלי שים בו שיעור לשקור ומיהו יחכן שומו טעם דממוכרים ליס הגדול [כו] דאמרינן בריש מכות (דף ד.) להבועל שם לא עלתה לו בעילה אתם [כו]לימנהו בעיניהו אבל הכא אין הבועלים ניכרים וידועים אלא מערומה בלל: **ובמה בנך אינו בלקוח ומתנה בו'.** ופ"ת [כז] אין דנין מפשר משמי אפשר כלאמר ר"ע במנחות פרק המודה (דף פב.) וי"ל דהתם הוא דבנין אב יליף אשם דוחות מפשה מלריס אבל הכא אי אפשר הוא ומודה ר"ע [כח] דאמרינן בפ' בנות כותים (נדה נז:) על כרחך הלישן הכתוב ופ"ת ובה בהיית [כט] דמודה נמי מקרינן טעמא דר"ע מועבדת שיבא עבודות של אדם שוות ביה ומוכח התם דהייט היקש ואפ"ה פליג עליה ר"ש ולא קבלה מיניה ואין לומר משום דליה ליה לר"ע ההיא היקשא היקשא להא בפסחים בפרק מי שהיה טמא (דף פו.) מקרינן ליה מהדדי לכתה דבריס [ל] מהכא פסח מלריס לפסח דוחות וי"ל דכיון דלריכא היקשא לשאר דבריס לא שייך למימר התם על כרחך הלישן הכתוב לענין אפשר משאי אפשר ופ"ת לר' מחדמי כרחך דנין אפשר משאי אפשר ולא מלינו אפשר משאי אפשר דלמא למימר דלמא דנין אפשר משאי אפשר ולית ליה שיעור דעל כרחין הלישם ומה יחכן לומר כמן וי"ל [לא]הא דעמידנה נמי כר' אליעזר אי נמי אליעזרא ליה היקשא דנזה לשאר דבריס ומשום הכי לא מוקי לה כר"ע ומיהו קשה מהניח לחיכן מטבילין מכות (בסוף) (דף ה.) דילפי לה מכות ממיתה והייט אפשר משאי אפשר וגזרה שוה דהתם לריכה לכתה דבריס: **אמר** קרא **כן תעשה אם אינו ענין לבכור.** תימה דבריס עד כמה לעיל [לא] דרשינן לענין בכור [לב] כלאמר אמר קרא כן תעשה הוסיף לך הכתוב עשייה אחרת בשורו וי"ל הא דדרשינן ליה בבכור משום דכתיב בבכור אבל מאחר דאפקיה רחמנא בלשון עשייה דרשינן ליה למעשר משום [לג] דבכור לא שייך קדושת עשייה (קדושה): **לקח עשרה עוברין במעי אמן בו'.** לאו דוקא דהוא הדין נולדו [לג] כיון דהוי מחוסר זמן מי נמי נקט במעי אמן [לד] ואפילו לרבי שמעון בן יהודה למאר מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר:

זונה

מסורת הש"ס

גמ' ו)[לעיל ה. מנחות סז. פד. ב"ב קמג.] **ז)**[לעיל כג: נקמן מ: מכות יט:] **תום' ג)**[ב"ו לך ג' תום' שם ד"ה יוסי] **ד)**[שם לפיטו לימא בימים] **ה)**מלמעלה שמין ל"ק **ו)**טעמא משום ל"ק **ז)**ל"ל המקור **ח)**ל"ל פיסס **ט)**כגון וכו' ממעורות אין מי ל"ק **י)**סיס ממכנן ל"ק **יא)**גי' ל"ק מימטא שנעיינו בגליון מעורבות כלל אבל הכא אין הטופין מיכירים הם"ד **יב)**ל"ל הכא נעמידנה נמי כו' ל"ק

הגהות הב"ח

(ל) גמ' אמר קרא מעשה כל"ל ותיבת כן נמחק: **(מ)** **שם** בעשייה דמרחם קדוש: **(נ)** **שם** והא מיפסיל ליה בלקוח מיתמעטים: **(ס)** **רש"י** ד"ה ופריך וכו' מעשר בהמה ועוד: **(ה)** ד"ה כשעת וכו' שלא יהו לקוחין ומכניי:

תורה אור

גמ' א) בֶּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרֶךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ לִי׃

(שמות כב, כט)

תום' ב) וְהָיָה עַל כָּל הַר גְּבֹהָה וְעַל כָּל גִּבְעָה נְשֹׂאָה פְּלָגִים יִבְלֵי מָיִם בְּיוֹם הֶרֶג רָב בִּנְפֹל מִגְדָּלִים׃

(ישעיהו ל, כה)

שיטה מקובצת

ג) אף שורך אינו בלקוח: **ד)** לבכור דליתיה בעשיה: **ה)** בנך מחויב ואינו בא: **ו)** היא דתניא ר' שמעון בן יהודה אומר משום ר"ש מחוסר: **ז)** ועוד דבכור: **ח)** עשייה שיקדישנו אות ה' נמחק: **ט)** בחלום והלילה נראה לי: **י)** שנתנו לה במצי אמו: **יא)** מברך דמסיימא ליה בריייתא דר"מ דאמר: **יב)** מ"מ מסיימינן: **יג)** שייך למימר למה לי פרה. גליון לפי שזה עיקר שמו: **יד)** ורבין וגם מצאנו שבלא גשמים: **טו)** שיורד מלמעלה שאין: **טז)** מלמעלה כדקאמר נמי התם דאמר: **יז)** דסבירא ליה דאורחא כו' גם בלא גשמים נמי לפעמים מברך ומאי סהדא רבה דפרת אין זה: **יח)** ומיתי לה בסנהדרין: **יט)** שמא ירבו הנוטפין על כו' להו מי גשמים: **כ)** האיך היא על תי' היה נמחק: **כא)** מפרת ומימי תשרי: **כב)** בהן שמימי גשמים: **כג)** מתערבין במקומות גבוהים (תיבת במקומות נמחק) כו' וכגון נהרות מתערבין ומתעכבין שם תדע דהא תנן במס': **כד)** שכן שאר בארות: **כה)** אבל שאר בארות בשרות כו' למימר דמן הדין: **כו)** משום חרדלית ולפי פ' האחרון: **כז)** חיותן הי' מחברן: **כח)** הגדול ולא דמי לחבית של מים שנפלה לים הגדול דאמרינן ברישׁ: **כט)** וא"ת והא אין: **ל)** ר"ע כדאמר רב ששת בפ' בנות כותים: **לא)** בההיא דהתודה נמי כו' מועבדת שיהו כל עבודות של חדש זה כזה ומוכח: **לב)** דברים גמר מה בין פסח כיון נמחק: **לג)** בכור דאמרי' אמר: **לד)** משום דבבכור לא שייך קדושת עשייה דמרחם קדוש והיינו דקאמר אם אינו [ענין] לבכור דליתיה בעשייה: **לה)** נולדו כל זמן דהוי. תי' נמחק: **לו)** אמן לומר אפילו לר"ש:

מסכת עוקצים

פרק ג' משנה י"ב

אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, עָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַנְחִיל לְכָל צַדִּיק וְצַדִּיק שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַעֲשָׂרָה עוֹלָמוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר: ״לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ, וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא״. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן חֲלַפְתָּא, לֹא מָצָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּלִי מַחֲזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֶלָּא הַשָּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר: ״ה' עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, ה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם״:

עין משפט נר מצוה

טו א מיי' פ"ו מהלכות בכורות הלכה יב:

טז ב מיי' פ"ג מהלכות מיקורי מזבח הלכ' י:

פניני רש"י

אם אינו ענין. ...זו מלה בתורה דבר שלא הולכך לגופו מנהו ענין לענין אחר ומלמוד דבר לדבר אחר וכל הממדות הלכה למשה מסיני:

(פסחים כד.)

מה בכור קדוש לפני זמנו. שהרי קדושתו מרחם:

(לעיל כח:)

רבינו גרשום

תניהו ענין למעשר בהמה. דאיתיה בעשיה שמכניסן לדיר וקורא לו שם מעשר וסוקרו בסיקרא: תניהו ענין לחטאת ואשם. דאיתנהו בעשייה שמקדישין: הא לא מצי אמרת דומיא דבנך בעינן דאינו בא על חטא והני באין על חטא: אימא תניהו ענין לעולה ושלמים. דאיתנהו בעשיה ואינן באין על חטא: לא ס"ד דומיא דבנך בעינן שאינו בא בנדר ונדבה לאפוקי עולה ושלמים דבאין בנדר ונדבה: אמר רבא הא לא קשיא הניא דרש אסי דאמר קרא כן תעשה שלא יהא לקוח ואימתי מיעט הכתוב לקוח בשעת עשייה כלומר בזמן שראוי להקרבה יש בו איסור לקוח אבל כשהן עוברין דלית בהו עשייה דלא חזו להקרבה לית בהו איסור דלקוח: איסור לקוח חל על מחוסר זמן. שאם לקחו קודם ד' ימים קודם שנראה לעולם אע"ג דלקחו שלא בשעת עשייה: מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר. ושעת עשייה קרינן ביה. הלכך יש בו איסור לקוח: אף מחוסר זמן קדוש לפני זמן במעשר וקרב לאחר זמן: איזהו אתנן שנכנס לדיר להתעשר. דמרבי ליה מתניתין מהכל נכנסין כגון שנתנו לו וחזר ולקחו ממנה. ב)ובזונה עובדת כוכבים קא מיירי דלא איתחייבה במעשר ודמי כי חזר ולקחו ממנה כלקחו שלא בשעת עשייה ולית ביה איסור לקוח. הלכך נכנס לדיר להתעשר. וכתב לישנא אחרינא כגון שנתן לה עובר פרתו וחזר ולקחו ממנה בעוד שהוא עובר דלא חל עליה איסור לקוח. ומיסתבר כלישנא אחרינא: ואמאי מוקמינן לה

ב) נ"ב מלגון רביעי שלא היה לפניו רבי' בגמ' ולא מיפסיל ליה בלקוח משמיעוטיה וכו' וע"ש.

זונה ישראלית אתננה מותר וכהן הבא עליה כו'. ומ"ש והא דמר
א)רבא בפ' מרובה (ב"ק ע:) דתמן מקרה מוכיח אפי' בת על ממו [כט] וכמוכיח תניא [רבי] (ר"ל) דומר מין תמן מלא הבא לו בעבירה אבל תמן מצמו נדה כו' י"ל דלא מייירי [ג] דלקיימת ליה בחיסור ערוה דדוקא מיירי בדמפקי [ד] בהדי קדושין דמפרש טעמא דלכך תמנה מותר להכי [ה] והא דלכהן הבא עליה לוקה [ב] בגיורת ומשוחררת שהיא זונה מו שנעשית זונה מלדם שמר שהיתה עליו בחיסור כרת [ג] כיון שבא עליה עשאה זונה מו כמ"ד פנוי הבא על הפנויה שלא לשם חיסות עשאה זונה והא דמשמע ללא משמכח בזונה ישראלית דהיעשרה ליהי הוה מלי לחסור ערוה אלא אמא דמשמעינן דזונה ישראלית אתננה מותר [ומ"ם] לרבא דמר בפ' בתרא דמכורות (דף כט:) לחמת זונה כותית ול' זונה ישראלית אתננה לחסור מיקמי [ד] בריימא וי"ל דלא מתניי' בי ר' מייא ור' אושעיא אי נמי הוה מלי למימר דשפיר משכחה לה דהיעשרה ליהי אלא אמשמעינן לקוח נמעי אמו כרבי יוחנן ומיהו מידוש זה נמי [ה] שמעינן בשהיעשרה ליהי בשנותן נמעי אמו ולא מיפטר משום לקוח ושניהן בשמתנה: **מה עריות דלא תפסי בהו קדושין כו'.** תימה היון דילפינן מעריות ה"ל למעוטי זונה כותית דשניהן דומיה לעריות דלא תפסי בה קדושין לדידיה ותפסי לאחריני לפוקיי זונה כותית דלא תפסי בה לא לדידיה ולא לאחריני כדאמר פ' המוכר (יבמות מה.) למ"ד כותי ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר משום דלא הוי כותי דומיה [ו]לעריות מהאי טעמא ורבא גופיה דמחייב זונה כותית בפ' בתרא דמכורות (דף כט:) קסבר בפ' המוכן (יבמות דף מה:) [ז] הולד כשר וי"ל דגבי זונה כותית כיון דלא תפסי בה קדושי כלל כ"ש דגורם עליה שם זנות מבל נעשין ממזרות אין זולד להיות ממזר כיון דאיכא לאויה למלם אחר יותר מזה[ח]: **דהא איתיה בשותפות. כדלמתיב וכבורות (דף כט:) ולמכם בריש מכילתין פירמתי ל"ל הא קרא לתיפוק ליה מדאיצטריך למעוטי שותפות שותפי כותי:**

ט)**ואזדא ר' יוחנן לטעמיה כו'.** ומ"ג דהכא פליג ר"ש עליה דרבי יוחנן ולעיל בפוף יש בכור (דף כב:) משמע דמודה דהכא לקלקולות הן [ט] ומשני מאי אין מוזרין לעבודה הא מלריכין הכא הרי מילי דר' יוחנן ס"ל לעיל לימעריך לשעויי דלא מקשי [י] מיניה עליה דרבי יוחנן: **לברור חד מיניהו לחדי כלב כו'.** ומ"ת מה יועיל הא אין יודע [יא]ליזהו אותו שבנגד הכלב [יב] וכי מימת לפי שעה שהוא בלבב הא [יג] למאר מי לשוי כולהו להדדי ה"ל ומ"ה ליתך יכול לברר אותו שבנגד הכלב להמית המתירים וי"ל שכך סברת הש"ס כיון שיש בדירה שיש לדבר להיות תלוי בדעתו דמסתמא כך [יג] דעתו מתחלה לאותו שיבדוק הוא בנגד הכלב[יד]:

מוך

ותיעשרה איהי ט)בזונית כותית ולוקמה בזונה ישראלית ותיעשרה איהי (ו) קמ"ל דזונה ישראלית לא הוי אתנן כדאבי דאמר אבי אזונה כותית אתננה אסור [ב]וכהן הבא עליה אינו לוקה משום לא יחלל זרעו זונה ישראלית אתננה מותר וכהן הבא עליה לוקה משום לא יחלל זרעו זונה כותית אתננה אסור גמר
א)[א]תועבה [ב]תועבה מעריות מה עריות דלא תפסי בהו קדושי אף זונה בהך דלא תפסי בה קדושי וכהן הבא עליה אינו לוקה משום [ג]לא יחלל זרעו דלא יחלל זרעו אמר רחמנא והאי לאו זרעיה הוא ט): **מתני'** ג)[ג]**האחין** (ג) [ג] **והשותפין שחייבין בקלבון פטורין** ממעשר בהמה (ג) **חייבין במעשר בהמה** פטורין מן הקלבון קנו מתפיסת הבית חייבין ואם לאו פטורין חלקו (ד) **חזרו ונשתתפו חייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה: גמ'** ת"ר [ד]**יהיה לך ולא של שותפות יכול** אפילו קנו [ג] בתפיסת הבית ת"ל יהיה והאי בבכור כתיב אם אינו ענין לבכור [ד]הא איתיה בשותפות דכתיב [ה]ובכורות בקרבם וצאנבם תנהו ענין למעשר בהמה א"ר ירמיה פעמים שחייבין בזה ובזה ופעמים שפטורין מזה ומזה פעמים שחייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה ופעמים שחייבין במעשר בהמה ופטורין מן הקלבון חייבין בזה ובזה [ה]שחלקו בכספים ולא חלקו בבהמה פטורין מזה ומזה שחלקו בבהמה ולא חלקו בכספים [ו]חייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה שחלקו בזה ובזה חייבין במעשר בהמה ופטורין מן הקלבון שלא חלקו [ז] בזה ובזה פשיטא חלקו בבהמה ולא חלקו בכספים איצטריכא ליה סד"א כיון דחלקו בבהמה גלו (ה) דעתייהו דלמיפלג קיימי וליחייבו בקלבון קמ"ל א"ר ענן לא שנו אלא שחלקו גדיים בנגד תיישים ותיישים בנגד גדיים [ז]אבל חלקו גדיים בנגד גדיים ותיישים בנגד תיישים אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה ה) לכך ורב נחמן אמר אפילו חלקו גדיים בנגד גדיים ותיישים בנגד תיישים אין אומרים זה הוא חלקו המגיעו משעה ראשונה ו) לכך ורבי אלעזר אמר ל"ש אלא שחלקו ט' בנגד י' ו' בנגד ט' אבל חלקו ט' בנגד ט' ו' בנגד י' אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה ז) לכך ורבי יוחנן אמר אפילו חלקו ט' בנגד ט' ועשרה בנגד עשרה אין אומר זה חלקו המגיעו משעה ראשונה ח) לכך ואזדא

ותיעשרה איהי. כיון דבמעי אמו נתנו לה לא מיפסיל משום ט) נתן (ו) בממנה ויאכל בתומו אם יצא לאתנן בעשירי ול"ל מזר ונקטו: **הא קמ"ל.** הך בריימא דהאי אתנן [ז] לא בר עשורי דזונה כותית היא למיקרי אתנן אבל אי מיקרי אתנן ואפילו למזבח שרי: בעריות כתיב מכל המועבות האלה ובאתנן כתיב כי מועבת ה' וגו': **מה עריות לא תפסי בהו קדושי.** למייבי כריתות ניתנו והכל מודיע שאין קדושין מופסין בחייבי כריתות דאין ממזר אלא מחייבי כריתות [ט] במסכת יבמות (דף מט.): **לאו זרעו הוא.** להולד הולך אחר הכותית [י] בפ"ב דיבמות (דף כב.) בתך הבא מיבראלים קרוי בתך ואין [ל](בן) בתך הבא מן הכותית קרוי בתך בלא בתך: **אחין שותפין כשהן חייבין בקלבון.** בלמפרש לקמן שאלקו בנכסי אביהן ואח"כ שתפאו ואפ שוקלין [יא] הכלא [ו]שהן [יב] שני תלמי שקליסס ביאד ל)(יהוי כולן) מייבין בתת כל אחד ואחד מעה קטנה לקלבון דהא שני ממונות הן והכי הן בשאר בני אדם שהשוקל שקלו ונתן עמו קלבון [יג] דהוה קלבון להכרע וי"ל לחילוף שהין שני תלמי בלא יוצאין בשלא נתן קלבון מילוף מועט והוחיל וכוב בני אדם נותנין כל אחד מחליף הכלא וקלבונו עמו כי מלטרפי נמי אינם ויהבי כלא אלא אחד נמי יהבי קלבון [יד] שני והבי לחין שאלקו ונשתתפו [ו]להכא הן בשאר שותפין דבעלמא ומייבין בקלבון [טו] שני: **פטורין ממעשר בהמה.** [ז] כל ימי שותפותן לעולם בדאמרינן בבריימא בגמרא יהיה לך ולא של שותפות: **ובשחייבין במעשר בהמה.** בגון שלא חלקו ועדיין [יא] תפיסת בית ירושה מהיכן קיימת ללא הוו בשותפות בדאמרינן בפ' בתרא דמכורות (דף כב.) בתך הבא מן הכותית קרוי בתך ואין [ל](בן) בתך הבא מן הכותית קרוי בתך בלא בתך: **מתני' האחין שהן שותפין כשהן חייבין בקלבון.** בלמפרש לקמן שאלקו בנכסי אביהן ואח"כ שתפאו ולא שוקלין [יג] הכלא [ו][להכיינו] שני תלמי שקליסס ביאד ל)(יהוי כולן) מייבין בתת כל אחד ואחד מעה קטנה לקלבון להא שני ממונות הן והכי הן בשאר בני אדם שהשוקל שקלו ונתן עמו קלבון [יד] דהוה קלבון להכרע וי"ל לחילוף שהין שני תלמי בלא יוצאין בשלא נתן קלבון מילוף מועט והוחיל וכוב בני אדם נותנין כל אחד מחליף הכלא וקלבונו עמו כי מלטרפי נמי אינם ויהבי כלא אלא אחד נמי יהבי ק